

Allah İstemese Sever Miydim Seni Lavinia

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Nisan 2022

Düşlerime gir, Lavinia bir o kadar çık da hayatımdan ve zihnimden ve evet, katıksız seni sevebildiğim kadar bil de ruhumun kantarının ağır çektiğini hem bunu Sağır Sultan bile duymuşken...
Bonkör yüreğimden sıvıştığın üzere ruhumu kırıştıran o hasretin ve çaresizliğin de ikliminde...

Ya da boş ver gitsin Lavinia:

Ne de olsa ben hep cepten sevdim

Cakamı da sattım

Aşkın uğruna konfetiler serptim göğe

Bense yerkürede

Adeta bir kukla

"Sev" emri veren yüreğim

İklimlerden aşkla diktiğim şu sefil sözcüklerim...

Ayağımı değil de ruhumu

Yorganıma göre uzattım

Hep t/aşkındı hep bentleri aşan

Metazori sevenlere ise şaşkınlıkla baktım

Sevecen iklim:

Ah, sevecen insan dilimleri

Dilediğim mi?

Dillendirdiğim mi?

Dilimlendiğim mi?

Aslında hiç biri Lavinia:

Çünkü aşk da sen de dilemması idiniz ömrün

Kubbede saklı sırdaşım

Ruhumsa ve huzurum hutbelerde saklı.

Ayetler, hadisler

Mümin ikliminde başı çekmeliyim

Ben rüzgârım Lavinia

Sense bir yaprak

Kotardığım ne mi?

Sözcüklerim ve aşk

Yâd edilesi dünümde saklı

Ölgün bir çiçek olsan ne ki ne?

Ney sesinde saklıyım bazen
Bazense haşat ettiğim yer gök
Kalıbım dar gelir bana
Coşmalıyım ve uçmalı
Daha çok daha çok sevmeliyim ben
Sicim gibi yaşlarımı sildi Yaratan
Sonra da sağanak boşalıverdi gökten.

Bak, Lavinia gözlerimin içine bak
Görüyorsun değil mi şimşekleri?
Hem ben şimşek hızıyla sever ve yazarken
Rengimde saklısın
Rakımı mı bu imkânsız aşkın?
Nazenin yüreğime kondun konalı
Fitratımda ne saklıysa sundum sana
Bazen örselendiğim bazense yaftalara mecbur bırakıldığım.

Nerde miyim ben?
Ne yerde ne gökte.
Ne mi yer içerim?
Bol bol çay sevgiyi de kıtladığım
Coşkuma aşkıma sadığım
Hazanım ben, Lavinia
Baharım da.
Hem çiçeğim hem yıldız.
Makberin çağrısını ise erteledim.
Daha çok daha çok sevip de Günyüzü görmeliyim.

Gecemsin sen.
Işıldağımsın Lavinia
Boykot ettiğim şu düzensiz düzen
Dizdiklerim aklımın kütüphanesine
Dirildiğim ölümün teninde
Ve devindiğim ve devirdiğim putları günahkârların.

Günahımla sevabımla seni seviyorum.
Sancağıma ve sağanağıma ve sandukama
Sığmazken aşkın müspet menfi rüzgârında

Telaşıma aldan tevazu yüklü varlığıma
Ne Kaf Dağındayım ne de Nemrut
Baharın sağanağında
Bil ki Nisan yağmuruyum bu aralar.
Hem kış zor geçti
Geçinebildiğimse sadece aşk ve Tanrı
Yaratılmışların en aciz feryadı benimki
Ama bil Lavinia asla da unutma:
Allah istemese sever miydim ben seni?